

רעפ 21393-10-24 - אקיף נדז'פוב נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 21393-10-24

לפני: כבוד השופט עופר גרוסקופף

המבקש: אקיף נדז'פוב (עציר)
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט
המחוזי בבאר שבע בעמ"ת 35977-09-24 מיום
18.9.2024 שניתנה על ידי כב' השופט אלון
אינפלד

בשם המבקש:

החלטה

לפניי בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט אלון אינפלד) בעמ"ת 35977-09-24 מיום 18.9.2024, במסגרתו התקבל ערר המשיבה על החלטות בית המשפט השלום באשקלון בת"פ 72610-05-24 מימים 1.9.2024 (כב' השופטת דגנית משעלי ביטון) ו-12.9.2024 (כב' השופט רפאל ימיני), ונקבע כי המבקש יעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

הלכה ידועה היא כי רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") תינתן אך במקרים חריגים, כאשר הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינו הפרטני של המבקש (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)), וכן במקרים נדירים ביותר בהם שיקולי הצדק מורים על מתן רשות ערר (רע"פ 8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-11 (20.11.2012); רע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012)). לאחר שעיינתי בבקשה, הגעתי למסקנה כי המקרה שלפניי אינו מצדיק מתן רשות ערר.

בתמצית, המבקש טוען כי שגו בתי המשפט קמא בקביעתם כי ישנן ראיות לכאורה בעניין עבירת הנשק בה הוא מואשם. לחילופין, נטען כי אף אם ייקבע כי ישנן ראיות לכאורה שכאלו - אזי די בהעברה למעצר בפיקוח אלקטרוני כדי לאיין את מסוכנותו. בכל הנוגע לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירת הנשק, הרי שלא השתכנעתי כי הסוגיה חורגת מנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה דנן, או כי לגופה היא מצדיקה בחינה נוספת על ידי בית משפט זה. בכל הנוגע לחלופת המעצר, איני סבור כי יש עילה מבוררת להתערב בהחלטת בית המשפט קמא. זאת, בין היתר, לאור שני תסקירי שירות המבחן שניתנו בעניינו של המבקש, אשר לא המליצו על שחרור לחלופת המעצר.

אי לכך, הבקשה למתן רשות ערר נדחית בזאת.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשפ"ה (14 אוקטובר 2024).

עופר גרוסקופף
שופט